

A csánigi Mindenszentek templom 2013-15. évi felújításának bemutatása.

Három évvel ezelőtt kérdő szemmel néztük a csánigi templom tornyán az elferdült keresztet, és aggódva figyeltük, hogy a torony mikor dől rá a villanyvezetékre. Talán, ha mindez nem nyújtott volna ilyen látványt, akkor nem lett volna bátorsága az egyházközségnek a Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatóságához pályázatot benyújtani a Sághegy Leader Egyesület segítségével. Ehhez el kellett végezni a műemléki feltárást, és el kellett készíttetni a terveket. A helybéli férfiak és nők lelkes, de küzdelmes munkával verték le a falakról az erősen cementes vakolatot. A palával fedett, kőporos vakolatú templomépület jellegtelen falán lévő repedésre megjegyezte az egyik levéltáros: „Itt lesz a déli kapu.” S valóban, így lett. Nagy izgalommal bontottuk ki a nyílást. Majd sorra került elő a három románkori ablak, a gótikus kőkeret és a reneszánsz párkánykő. Az is örömünkre szolgált, hogy megtaláltuk a templomkülső építéskori bekarcolt és festett mintával készült díszítésének nyomait. A kutatások után mindjárt kis füzetet adtunk ki a templom történetéről, értékeiről.

Élénk szívveréssel fogadtuk a hírt, hogy a Darányi Ignác terv keretében támogatást ítélték meg a felújításra, de már jelentkezett az első nehézség is. A villanyvezeték a templomtető felett húzódott, így nem tette lehetővé a munkálatokat, és a magasabb, középkori jelleget viselő tetősík kialakítását. Kompromisszum született az E.on-nal, amelynek értelmében a hálózat átalakítás költségeit közösen viseltük.

Ezt követően tavaly tavasszal kiváló ácsaink szorgalmas munkájával megkezdődhetett a teljes tetőcsere, de egyúttal megkezdődtek az esőzések is. Persze, hogy a védőfólia kiszakadt, és beázott az épület. Innétől az evangélikus templomban tartottuk a szentmiséket. A szíves fogadtatásért szeretnénk is köszönetet mondani a gyülekezetnek. Elkészült az új tető, a szép fa torony. A kreaton cserépgyár pályázatán templomunk felújítási tervének készítője díjat is kapott az impozáns tetőért. S már kész is lett volna a munkák nagy része, de ekkor vált szembetűnővé, hogy a templombelső méltatlan a megszépült külsőhöz. Bent levertük a lábazon a málló vakolatot, hogy bepucolva majd szépre kifestjük a templomot. Ugyan szabályosan elvégeztettük a szondázó kutatást a festékrétegek alatt, de a vakolatveréskor találtunk rá az egykori Oltáriszentség-őrző fülkére, amelybe a befalazáskor egy pénzdarabot is tettek az időpont meghatározására. Napvilágra kerültek a középkori freskótöredékek és a reformáció kori falfelirat. Nagy köszönettel tartozunk dr. Smidéliusz Lászlónak, aki felkutatta és rendelkezésünkre bocsátotta az evangélikus közösség templomunkra vonatkozó adatit.

A feltehetően az apostolokat ábrázoló freskótöredékek restaurálása után megerősítettük a templom padjait, az ajtót, kicseréltük az elektromos vezetékeket és a festéssel kialakítottuk a templombelső jelen formáját. Most pedig szeretettel biztatjuk a kedves jelenlévőket, hogy a freskótöredékeket vizsgálgatva képzeljék el, hogy milyen lehet egykor a Ják nemzetség által építtetett és utolsó négyzetcentiig kifestett templom. Püspök urat pedig tisztelettel kérjük, hogy az épületet felszentelve adja át újra az istendicséret és a lelki töltekezés helyszínéneknek.